

Ζιώγας, Β.**Μέμος, Κ.** (ΕΜΠ, Τμ. Πολιτικών Μηχανικών)*Κατάκλυση Ακτής λόγω Θαλάσσιου Σεισμικού Κύματος στο ΝΑ Αιγαίο***Τεχν. Χρον., Επιστ. Έκδ. Τ.Ε.Ε., Ι**, Σεπτ. – Δεκ. 2010, τ. 1, τεύχ. 3, σ.15-26, πιν. , 21 βιβλ. αναφ.

Η παρούσα δημοσίευση αφορά σε μια απλή εφαρμογή αριθμητικής προσομοίωσης θαλάσσιων σεισμικών κυμάτων στην περιοχή μεταξύ Ανατολικής Ρόδου και Νοτιοδυτικής Τουρκίας. Παρόμοια κύματα εμφανίστηκαν τουλάχιστον τρεις φορές στην περιοχή αυτή τα τελευταία 540 χρόνια περίπου με βάση ιστορικές και άλλες πηγές. Είναι σαφές ότι τα εν λόγω γεγονότα συνιστούν μερικά από τα πιο ισχυρά φυσικά φαινόμενα, που έχουν γίνει αντιληπτά στον ευρύτερο ελλαδικό χώρο. Η ανάλυση βασίστηκε σ' ένα απλοποιημένο σεισμικό σενάριο για τις αρχικές συνθήκες, ένα πρόγραμμα H/Y για την αριθμητική προσομοίωση της διάδοσης του κύματος, και, τέλος, μια μεθοδολογία προσδιορισμού της μέγιστης αναρρίχησης στις ανατολικές ακτές της νήσου Ρόδου. Έτσι, με τη βοήθεια λογικών παραδοχών, η εργασία κατέληξε σ' έναν ενδεικτικό-προσεγγιστικό χάρτη παράκτιας κατάκλυσης, ο οποίος συμφωνεί σε σημαντικό βαθμό και με τις υπάρχουσες από το παρελθόν περιγραφές παρόμοιων γεγονότων. Πέραν του αδιαμφισβήτητου επιστημονικού ενδιαφέροντος που παρουσιάζει η γένεση, διάδοση και πρόσπτωση τσουνάμι σε ακτή, προκύπτει η ανάγκη περαιτέρω μελέτης και λήψης ενδεχομένως μέτρων για μετριασμό των καταστροφικών συνεπειών τέτοιων φυσικών φαινομένων.

(Συγγραφείς)

Λ-Κ: Αριθμητική Προσομοίωση, Κύματα Tsunamis, Κατάκλυση Ακτής, Κυματική Αναρρίχηση

Ναζίρης, Ι.*Η Εκτίμηση Διακινδύνευσης στην Πυροπροστασία της Πολιτιστικής Κληρονομιάς - Η Περίπτωση της Σιμωνόπετρας***Τεχν. Χρον., Επιστ. Έκδ. Τ.Ε.Ε., Ι**, Σεπτ. – Δεκ. 2010, τ. 1, τεύχ. 3, σ. 27-40, πιν. 4, 17 βιβλ. αναφ.

Η απαίτηση διατήρησης της αυθεντικότητας των κτιρίων πολιτιστικής κληρονομιάς καθιστά την άκριτη εφαρμογή των υφιστάμενων κανονισμών πυροπροστασίας προβληματική. Στα ιστορικά κτίρια δεν είναι μόνο η ανθρώπινη ζωή που πρέπει να προστατευτεί, αλλά και το ίδιο το κτίριο, ενίοτε και τα περιεχόμενά του. Η εκτίμηση διακινδύνευσης πυρκαγιάς (fire risk assessment) αποτελεί ένα σύγχρονο επιστημονικό πεδίο, όπου έχουν αναπτυχθεί διάφορες μέθοδοι, οι οποίες γενικά αποσκοπούν στην ανάλυση, διερεύνηση και αξιολόγηση των επιμέρους τμημάτων της προσπάθειας για μείωση της πιθανότητας πρόκλησης πυρκαγιάς και των συνεπειών αυτής, ή με άλλα λόγια στη βελτίωση του επιπέδου πυρασφάλειας σ' ένα κτίριο ή ένα σύμπλεγμα κτιρίων. Στο παρόν αναπτύσσεται μία εκ των σχετικών μεθόδων, η «ιεραρχική προσέγγιση», και εν συνεχεία παρουσιάζεται η εφαρμογή της στη Μονή της Σίμωνος Πέτρας στο Άγιον Όρος.

(Συγγραφέας)

Λ-Κ: Ιερές Μονές Αγίου Όρους, Πυρασφάλεια, Πολιτιστική Κληρονομιά, Ανάλυση Διακινδύνευσης Πυρκαγιάς

Ελευθεριάδου, Α.**Καραμπίνης, Α.** (ΔΠΘ, Τμ. Πολιτικών Μηχανικών)*Κλίμακες Σεισμικής Βλάβης σε Κατασκευές Ωπλισμένου Σκυροδέματος***Τεχν. Χρον., Επιστ. Έκδ. Τ.Ε.Ε., Ι**, Σεπτ. – Δεκ. 2010, τ. 1, τεύχ. 3, σ.41-60, πιν. 8, 27 βιβλ. αναφ.

Τα αποτελέσματα της επεξεργασίας που παρουσιάζονται αφορούν στην πρόταση βαθμονόμησης της σεισμικής βλάβης οικοδομικών κατασκευών ωπλισμένου σκυροδέματος και στην συγκριτική διερεύνηση της κατάταξης της βλάβης βάσει διαφορετικών μεθόδων. Για την υλοποίηση των παραπάνω στόχων χρησιμοποιήθηκαν στατιστικά στοιχεία με καταγραφές βλαβών σε πραγματικές κατασκευές που προήλθαν από διάφορα σεισμικά γεγονότα της τελευταίας τριακονταετίας, τα οποία σχετίζονται με τα σεισμολογικά δεδομένα και το σύστημα δόμησης του ελλαδικού χώρου. Γίνεται συσχέτιση μεταξύ των υφιστάμενων κλιμάκων βλάβης και της κλίμακας βλαβών που χρησιμοποιήθηκε τελευταία στην Ελλάδα και ταυτόχρονα ενοποίηση των υφιστάμενων κλιμάκων μέσω μιας νέας προτεινόμενης κλίμακας βλάβης, η οποία ορίζει με περιγραφικούς όρους τη δομική βλάβη σε 7 στάθμες επιτελεστικότητας, την οποία και βαθμονομεί τόσο με βάση τον οικονομικό, όσο και τον δομικό δείκτη βλάβης ανάλογα με τη σοβαρότητα της. Επιπλέον, η διαβάθμιση της βλάβης σχετίζεται με την καμπύλη αντίστασης για τυπικές κατηγορίες κτιρίων και συγκρίνεται με τις στάθμες επιτελεστικότητας που ορίζει η FEMA 273.

(Συγγραφείς)

Λ-Κ: Κλίμακες Σεισμικής Βλάβης, Ταχύς Οπτικός Έλεγχος

Ταστάνη, Σ, Δερβίσης, Α.**Πανταζοπούλου, Σ.** (ΔΠΘ, Τμ. Πολιτικών Μηχανικών)*Ωπλισμένο Σκυρόδεμα υπό Θλίψη με ΙΟΠ Μανδύες: Αναλυτική Προσέγγιση Κονιορτοποίησης του Σκυροδέματος και Αυγισμού του Διαμή-*

κους Οπλισμού

Τεχν. Χρον., Επιστ. Έκδ. Τ.Ε.Ε., Ι, Σεπτ. – Δεκ. 2010, τ. 1, τεύχ. 3, σ.61-76, πιν. 1, 29 βιβλ. αναφ.

Με αντικείμενο τις αντισεισμικές ενισχύσεις / επισκευές ανεπαρκώς οπλισμένων στοιχείων σκυροδέματος με μανδύες από ινοπλισμένα πολυμερή (ΙΟΠ), εξετάζεται η ενεργός παραμόρφωση σχεδιασμού του ΙΟΠ (και η συνακόλουθη πλαστιμότητα θλιπτικών παραμορφώσεων σκυροδέματος) ως μηχανισμού περίσφιγξης σε θλιβόμενα στοιχεία. Για επιβαλλόμενες παραμορφώσεις που υπερβαίνουν την ενεργό τιμή, ενίοτε έχει παρατηρηθεί αστοχία από λυγισμό του θλιβόμενου οπλισμού με θραύση του μανδύα ΙΟΠ και αποδιοργάνωση του σκυροδέματος. Για διερεύνηση των συνθηκών που οδηγούν σ' αυτήν τη συμπεριφορά αναπτύχθηκε αναλυτικό προσομοίωμα, το οποίο συσχετίστηκε με πειραματική βάση δεδομένων. Εξαγόμενο του προσομοιώματος είναι το αναλαμβανόμενο θλιπτικό φορτίο από τον διαμήκη οπλισμό πριν και μετά την πραγματοποίηση συνθηκών αστάθειας. Επιπλέον, διατυπώνεται αριθμητικά η επιρροή υψηλής τάσης περίσφιγξης σε συνδυασμό με σκυρόδεμα χαμηλής αντοχής στην αστοχία λόγω κονιορτοποίησης του εγκιβωτισμένου πυρήνα. Υπό αυτές τις συνθήκες και σε προηγμένο στάδιο παραμόρφωσης συμβαίνει ογκομετρική συστολή, η οποία συνοδεύεται με κατάρρευση της εσωτερικής πορώδους δομής του σκυροδέματος.

(Συγγραφείς)

Λ-Κ: Οπλισμένο Σκυρόδεμα, Περίσφιγξη, Ινοπλισμένα Πολυμερή, Λυγισμός Οπλισμών

Γραμματικόπουλος, Η.

Στρατηγέα, Α. (ΕΜΠ, Τμ. Αγρονόμων Τοπογράφων Μηχανικών)

Μεθοδολογία Αξιολόγησης Εναλλακτικών Θέσεων Χωροθέτησης Αιολικού Πάρκου

Τεχν. Χρον., Επιστ. Έκδ. Τ.Ε.Ε., Ι, Σεπτ. – Δεκ. 2010, τ. 1, τεύχ. 3, σ.77-86, πιν. 5, 10 βιβλ. αναφ.

Η παρούσα εργασία εστιάζει το ενδιαφέρον της στην παρουσίαση μεθοδολογίας αξιολόγησης εναλλακτικών θέσεων χωροθέτησης αιολικού πάρκου στον νομό Βοιωτίας, με στόχο την αξιοποίηση της παραγόμενης αιολικής ενέργειας για την εξυπηρέτηση των αναγκών της σχεδιαζόμενης νέας βιομηχανικής περιοχής της Τανάγρας. Στο πλαίσιο αυτό, αξιοποιεί μεθόδους και εργαλεία σχετικά με τον εντοπισμό/επιλογή των εναλλακτικών λύσεων, την αξιολόγησή τους και τη φωτορεαλιστική απεικόνιση της επιλεγείσας λύσης. Έμφαση δίνεται στις μεθόδους αξιολόγησης που μπορούν να διαχειριστούν ποιοτική και ποσοτική πληροφορία (πολυκριτηριακή αξιολόγηση) με εφαρμογή της μεθόδου RE-GIME, καθώς και στη φωτορεαλιστική απεικόνιση της πληροφορίας ως εργαλείο ρεαλιστικής απόδοσης της εικόνας της όποιας σχεδιαστικής παρέμβασης. Η εν λόγω απεικόνιση παρέχει σημαντικά πλεονεκτήματα και μπορεί να αποτελέσει εργαλείο στα χέρια του σχεδιαστή στην προσπάθειά του να διαχειριστεί αντιτιθέμενες απόψεις που εμφανίζονται σε τοπικό επίπεδο.

(Συγγραφείς)

Λ-Κ: Αιολικό Πάρκο, Χωροθέτηση Χρήσεων Γης, Περιβάλλον

Θερμού, Γ. (ΑΠΘ, Τμ. Πολιτικών Μηχανικών)

Πανταζοπούλου, Σ. (ΑΠΘ, Τμ. Πολιτικών Μηχανικών)

Σεισμική Αναβάθμιση Στοιχείων Ο.Σ. Παλαιού Τύπου με τη Χρήση Μανδύων από Μεταλλικά Υφάσματα

Τεχν. Χρον., Επιστ. Έκδ. Τ.Ε.Ε., Ι, Σεπτ. – Δεκ. 2010, τ. 1, τεύχ. 3, σ. 87-104, πιν. 7, 11 βιβλ. αναφ

Στην εργασία αυτή παρουσιάζονται τα αποτελέσματα ενός πειραματικού προγράμματος, στο οποίο για πρώτη φορά χρησιμοποιούνται μανδύες από μεταλλικά υφάσματα ή χαλυβδουφάσματα για τη σεισμική αναβάθμιση πρισματικών στοιχείων οπλισμένου σκυροδέματος παλαιάς τεχνολογίας. Το πειραματικό πρόγραμμα αποτελούνταν από σειρά δοκιμών υποστυλωμάτων τετραγωνικής διατομής σε κλίμακα 1:2 ÷ 1:3, τα οποία δοκιμάστηκαν ως πρόβολοι υπό συνδυασμό αξονικού φορτίου και ανακυκλιζόμενης καμπτο-διατμητικής έντασης που προσομοίωνε την επίδραση σεισμικών φορτίων. Λόγω της ανεπαρκούς αρχικής διάταξης οπλισμών τα δοκίμια είχαν αναπτύξει υπό την επιβολή του ανακυκλιζόμενου καμπτοδιατμητικού φορτίου διάφορες ανεπιθύμητες μορφές αστοχίας, όπως διατμητική αστοχία του κορμού, λυγισμό των θλιβόμενων ράβδων ή αστοχία στις περιοχές των ματίσεων του διαμήκους οπλισμού. Στο πλαίσιο της προκείμενης έρευνας και για λόγους σύγκρισης, τα δοκίμια επισκευάστηκαν εναλλακτικά είτε με μανδύες από μεταλλικά υφάσματα είτε με μανδύες από σύνθετα υλικά και υπεβλήθησαν εκ νέου στο ίδιο ιστορικό φόρτισης. Τα αποτελέσματα αυτού του πιλοτικού πειραματικού προγράμματος δείχνουν ότι οι μανδύες από μεταλλικά υφάσματα υπερέχουν έναντι των συνθέτων μανδύων γυαλιού ή άνθρακα, αυξάνοντας σημαντικά την αντοχή και ικανότητα παραμόρφωσης των επισκευασμένων στοιχείων.

(Συγγραφείς)

Λ-Κ: Σεισμική Ενίσχυση, Μανδύες, Μεταλλικά Υφάσματα, Αναβάθμιση, Σύνθετα Υλικά, Οπλισμένο Σκυρόδεμα

Χατζηφράγκιος – Μακρυδάκης, Κ.

Κινηματογραφικές Εκδοχές της Μελλοντικής Πόλης

Τεχν. Χρον., Επιστ. Έκδ. Τ.Ε.Ε., II, Σεπτ. – Δεκ. 2010, τ. 1, τεύχ. 3, σ. 105-122, πιν., 21 βιβλ. αναφ

Η τέχνη στις διάφορες εκφάνσεις της διατρέχει την ιστορία των πόλεων. Υπάρχει διάδραση ανάμεσά τους. Η τέχνη γεννιέται μέσα στην πόλη, ενώ η πόλη καθρεφτίζεται στην τέχνη και μεταλλάσσεται μέσα από αυτή σε εικόνες του μέλλοντός της. Ουτοπική ή δυστοπική η πόλη συνίσταται ως κομβικό σημείο εξέλιξης της ανθρώπινης οδύσσειας στον χώρο και τον χρόνο. Από τη λογοτεχνία ως τη ζωγραφική και από την αρχιτεκτονική ως τον κινηματογράφο εντοπίζονται αξιόλογες προσπάθειες αναζήτησης, έρευνας και τελικά αναπαράστασης της μελλοντικής πόλης.

Η οπτικοακουστική γλώσσα του κινηματογράφου δρα στο μεταίχμιο μεταξύ πραγματικού και φανταστικού. Πέρα από απλό σκηνικό, κτίσμα και αρχιτεκτονική, η πόλη ξεδιπλώνεται ως ψίθυρος, υπάρχει ως περιρρέουσα αίσθηση χωρίς να είναι απόλυτα ορατή, πόσο μάλλον όταν τοποθετείται στο μέλλον, στο πλαίσιο μιας κινηματογραφικής προβολής, που έχει άποψη για την αρχιτεκτονική, την πολεοδομία, τις κοινωνικές σχέσεις, τον πολιτικό σχεδιασμό και τις ανθρώπινες απολαύσεις.

*Ούτως ή άλλως, «αυτό που μένει είναι η συγκίνηση...»
(Ezra Pound, Canto 81)*

(Συγγραφέας)

Λ-Κ: Κινηματογράφος, Πολεοδομία, Ουτοπία, Μελλοντολογία, Δυστοπία, Εικόνα, Μνήμη

Ρουμπιέν, Λ.

Ο Ρόλος των Δημοσίων Κτηρίων στην Ανορθολογική Δημιουργία του Σχεδίου Πόλεως στην Οθωνική Αθήνα

Τεχν. Χρον., Επιστ. Έκδ. Τ.Ε.Ε., II, Σεπτ. – Δεκ. 2010, τ. 1, τεύχ. 3, σ.123-134, πιν., 24 βιβλ. αναφ

Στην οθωνική Αθήνα, αντίθετα με ό, τι συνέβη στις άλλες ευρωπαϊκές πρωτεύουσες, τα δημόσια κτήρια προηγήθηκαν των άλλων στοιχείων του πολεοδομικού δικτύου. Κατά συνέπεια, αντί το σχέδιο πόλεως να καθορίσει τη χωροθέτησή τους, συνέβη το αντίθετο. Τα περισσότερα δημόσια κτήρια κτίστηκαν σε θέσεις εντελώς διαφορετικές από αυτές που προβλέπονταν στα γενικά πολεοδομικά σχέδια, πράγμα που οδήγησε αναγκαστικά σε τροποποίηση αυτών των σχεδίων, ώστε τα τελευταία να προσαρμοστούν στα κτήρια. Παρόλο που επί Γεωργίου Α' η κατάσταση έτεινε σε μία ορθολογικότερη σχέση μεταξύ δημοσίων οικοδομών και σχεδίου πόλεως, η Αθήνα, σε όλη τη διάρκεια του 19^{ου} αιώνα, διατήρησε μία ιδιόμορφη σχέση ανάμεσα στην εξέλιξη του σχεδίου πόλεως και τη δημόσια αρχιτεκτονική.

(Συγγραφέας)

Λ-Κ: Αθήνα, Σχεδιασμός 1834-1864..., Πολεοδομικές Παρεμβάσεις, Τοπογραφία

Πουλάκος, Γ (ΕΜΠ, Τμ. Αρχιτεκτόνων Μηχανικών)

Πειραματική διερεύνηση ηχομονωτικών ικανοτήτων θυρών

Τεχν. Χρον., Επιστ. Έκδ. Τ.Ε.Ε., II, Σεπτ. – Δεκ. 2010, τ. 1, τεύχ. 3, σ.135-150, πιν. 7, 14 βιβλ. αναφ

Η συνεχώς αυξανόμενη ένταση του περιβάλλοντος ηχητικού πεδίου τόσο στο εξωτερικό, όσο και στο εσωτερικό των κτιρίων απαιτεί την αυξημένη ηχομονωτική ικανότητα των διαχωριστικών πετασμάτων, ώστε μέσα στους χώρους διαβίωσης να επικρατούν συνθήκες ακουστικής άνεσης. Για να επιτευχθεί αυτό χρειάζεται να κατασκευαστούν πόρτες, οι οποίες να παρουσιάζουν υψηλές τιμές σταθμισμένου δείκτη ηχομείωσης R_w . Στην παρούσα εργασία εξετάζονται πειραματικά έξι πόρτες, που είναι κατασκευασμένες από δύο πλάκες μοριοσανίδας (M.D.F.) με επένδυση φορμαϊκάς. Οι δύο πλάκες ενώνονται εσωτερικά με οριζόντιες τραβέρσες από μοριοσανίδα (νοβοπάν) και στα ενδιάμεσα διάκενα τοποθετείται χαλαρά υαλοβάμβακας. Οι πόρτες αυτές έχουν R_w μεγαλύτερο από τις συνηθισμένες πόρτες, αλλά όχι ικανοποιητικό. Η προσθήκη φύλλων μολύβδου αυξάνει την ηχομονωτική ικανότητα και λαμβάνονται πόρτες με ικανοποιητικές τιμές R_w . Η πρόσθετη σφράγιση με ειδική μαστίχη τόσο στο κάτω μέρος, όσο και περιμετρικά των εξετασθέντων δοκιμίων, δεν έδειξε πειραματικά αύξηση της ηχομονωτικής ικανότητάς τους. Αυτό σημαίνει ότι η αρχική σφράγιση των αρμών των δοκιμίων ήταν επαρκής. Επίσης, εξετάζονται εργαστηριακά τρεις διπλές πόρτες, που προέκυψαν με συνδυασμούς από τις απλές πόρτες που εξετάστηκαν. Οι διπλές πόρτες παρουσιάζουν πολύ υψηλές τιμές του R_w .

(Συγγραφέας)

Λ-Κ: Κουφώματα, Ηχομονωτική Συμπεριφορά

Παρθενόπουλος, Κ., Παρθενοπούλου, Σ.

Μέθοδοι Προσδιορισμού – Οριοθέτησης, Ανάδειξης και Αξιοποίησης των Ιστορικών Κέντρων των Πόλεων

Τεχν. Χρον., Επιστ. Έκδ. Τ.Ε.Ε., II, Σεπτ. – Δεκ. 2010, τ. 1, τεύχ. 3, σ. 151-162, πιν. , 17 βιβλ. αναφ

Οι διοικήσεις των πόλεων προσπαθούν να ορίσουν ένα τμήμα του εσωτερικού κάθε πόλης και με κατάλληλα διοικητικά ή νομοθετικά μέτρα να το προστατέψουν, ρυθμίζοντας ανάλογα τη δόμηση και τις χρήσεις στην περιοχή αυτή. Οι τρόποι με τους οποίους προσδιορίζονται τα κέντρα των πόλεων ως ιστορικά είναι συνήθως αποσπασματικοί και τυχαίοι. Δεν έχουν υπάρξει μέχρι σήμερα οργανωμένες επιστημονικά προσπάθειες προσδιορισμού των ιστορικών κέντρων των πόλεων για την εν συνεχεία προστασία τους με θεσμικές παρεμβάσεις των αρχών. Από το 1990 κ.ε. το ενδιαφέρον για τα ιστορικά κέντρα των πόλεων αυξήθηκε σημαντικά και έκτοτε αναζητούνται στρατηγικές ολοκληρωμένης προστασίας και αξιοποίησής τους. Στη διαδικασία του προγραμματισμού της σωτηρίας τους πρώτο και πιο σημαντικό βήμα είναι ο προσδιορισμός τους με επιστημονικά θεμελιωμένες μεθόδους. Οι μέθοδοι αυτές μελετώνται και κατατάσσονται σε ομάδες κατά εξελικτική σειρά. Έχουν αναφερθεί και καταγραφεί τέσσερις ομάδες μεθόδων προσδιορισμού των ιστορικών κέντρων των πόλεων. Δύο αντιπροσωπευτικές μέθοδοι από τις δύο τελευταίες ομάδες έχουν εφαρμοστεί πειραματικά προκειμένου να συγκριθούν τα αποτελέσματά τους. Η έρευνα απέδειξε ότι και οι δύο μέθοδοι οδηγούν σε παρόμοια αποτελέσματα. Συνεπώς, μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τον προσδιορισμό των ιστορικών κέντρων των πόλεων ως πρώτο βήμα ανάδειξης και προστασίας τους.

(Συγγραφείς)

Α-Κ: Κέντρο Πόλης, Ιστορικό Κέντρο, Αστικός Πυρήνας, Πολιτιστική Κληρονομιά, Μέθοδοι Οριοθέτησης

Σιδηρόπουλος, Γ. (Παν. Αιγαίου, Τμ. Γεωγραφίας)
Τσιλιμγκας, Γ.

Το Ζήτημα της Αστικής Βίας : Η Περίπτωση της Αθήνας

Τεχν. Χρον., Επιστ. Έκδ. Τ.Ε.Ε., II, Σεπτ. – Δεκ. 2010, τ. 1, τεύχ. 3, σ. 163-174, πιν. , 27 βιβλ. αναφ

Η αστική βία αποτελεί ένα ιδιαίτερα ευρύ και πολυθεματικό πεδίο έρευνας. Καλύπτει ένα πεδίο, που ξεκινά με την προσπάθεια τοπικής κυριαρχίας διαφόρων μικρών ομάδων και καταλήγει στην μαζική προσβολή συμβόλων του “κατεστημένου” στον αστικό χώρο.

Η αστική βία είναι προϊόν της ίδιας της πόλης, που προκάλεσε η έντονη αστικοποίηση στην κοινωνική συμπεριφορά των κατοίκων, ήδη, από τον 18ο αιώνα.

Στην συγκεκριμένη προσέγγιση γίνεται προσπάθεια μελέτης της ξένης εμπειρίας σε σχέση με τη σύγχρονη ελληνική πραγματικότητα, όπως αυτή, κυρίως, εμφανίζεται στην Αθήνα. Γίνεται προσπάθεια να απαντηθούν, κυρίως, μεθοδολογικά ζητήματα στο πλαίσιο της επιστήμης της αστικής γεωγραφίας που αφορούν στα ποσοτικά εργαλεία, τον εντοπισμό της στον χώρο, την ιδιαιτερότητα των δυνητικών παρεμβάσεων και, τέλος, στον ρόλο του σχεδιασμού στη διαχείριση του φαινομένου.

Το κείμενο προσεγγίζει το αντικείμενο εννοιολογικά, ανατρέπει στην ξένη εμπειρία, εξετάζει στοιχεία της πολιτικής της κατοικίας στην Ελλάδα επιχειρώντας την κατανόηση και ερμηνεία της αστικής βίας και του ρόλου της γενικότερα στην εξέλιξη των πόλεων.

(Συγγραφείς)

Α-Κ: Βία, Αστικός Χώρος, Αστική Βία, Βία στην Πόλη, Πολεοδομικός Σχεδιασμός, Αστική Ανάπτυξη

Ασήμος, Π., Δρακούλης, Δ.
Δημητριάδης, Ε., Σταθακόπουλος, Π. (ΑΠΘ, Τμ. Πολεοδομίας)

Πολεοδομική Ανάπτυξη της Περιοχής Λαχανόκηπων: Μεθοδολογία Εκπόνησης Εργασίας Πεδίου

Τεχν. Χρον., Επιστ. Έκδ. Τ.Ε.Ε., II, Σεπτ. – Δεκ. 2010, τ. 1, τεύχ. 3, σ. 175-190, πιν. , 13 βιβλ. αναφ

Στις σύγχρονες κοινωνίες, εφόσον διαπιστωθεί ότι ο αστικός πολεοδομικός χώρος δεν καλύπτει τις κοινωνικές ανάγκες, προκύπτει το ζήτημα του εκσυγχρονισμού του με τη μορφή της χωρικής πολεοδομικής επέμβασης. Η τελευταία προϋποθέτει μια θεωρία για το χώρο η οποία δεσμεύεται από κοινωνικούς παράγοντες (π.χ., γενικό / ειδικό πλαίσιο) και λοιπούς παράγοντες (όπως οικονομία, πολιτική, ιδεολογία) αλλά ιδιαίτερα και από το οικολογικό περιβάλλον.

Με αφορμή την πολεοδομική ανάπτυξη στην περιοχή Λαχανόκηπων Θεσσαλονίκης (μελέτη περίπτωσης) διατυπώνεται μια μεθοδολογία εκπόνησης της εργασίας πεδίου, ιδιαίτερα της αποτύπωσης της υφιστάμενης κατάστασης, στο πλαίσιο του ευρύτερου προγραμματισμού / σχεδιασμού αυτής της περιοχής που εμπίπτει στα όρια των Δήμων Θεσσαλονίκης και Μενεμένης. Η περιοχή βρίσκεται στα δυτικά όρια της εκτός του ιστορικού πυρήνα πόλης, γειτνιάζει με το λιμάνι, είναι εμφανώς επιβαρημένη περιβαλλοντικά, ενώ διέρχονται από αυτήν σημαντικοί υπερτοπικοί οδικοί και σιδηροδρομικοί άξονες. Από την άλλη, η περιοχή είναι σχετικά αδόμητη και εμφανίζεται ως ένας σημαντικός αναπτυξιακός οικονομικός πόλος για το σύνολο του βορειοελλαδικού οικονομικού χώρου που μπορεί να δεχτεί τριτογενείς δραστηριότητες επιπέδου πόλης και όχι μόνο.

Στην προκειμένη περίπτωση η πολεοδομική ομάδα (που συμπληρώνεται και από συνεργαζόμενες υπο-ομάδες οικονομολόγων και νομικών) αποφάσισε να προβάλει την αναλυτική εξέλιξη της διαδικασίας αποτύπωσης της υφιστάμενης κατάστασης συμβάλλοντας έτσι στη θεωρητική καταγραφή μιας σημαντικότητας φάσης της εργασίας πεδίου, η οποία συνήθως βιβλιογραφικά περνάει ασχολίαστη ή ακόμη και απαρατήρητη.

(Συγγραφείς)

Α-Κ: Πολεοδομικός Σχεδιασμός, Περιαστικός Σχεδιασμός, Πολεοδομική Ανάπτυξη, Θεσσαλονίκη, Μεθοδολογία, Αποτύπωση